

ΔΥΟ ΛΥΣΕΙΣ

Βούλιαξε η Σοσιαλδημοκρατία. Παντού. Σε όλη την Ευρώπη. Πλέον δεν υπάρχει ο χώρος της Κεντροαριστεράς. Αφού δεν υπάρχουν άνθρωποι και πολίτες σε στρώματα της κοινωνίας που θεωρούν τον εαυτό τους μεσαίο ή μικρομεσαίο ή εργαζόμενο που αποταμιεύει. Οι άνθρωποι φτιάχνουν τα κόμματα, όχι το ανάποδο. Αυτό ας μην το ξεχνάνε οι πολιτικοί του ΠΑΣΟΚ / ΔΗΜΑΡ.

Η Κρίση του 2009 έως σήμερα χτύπησε αλύπητα τα στρώματα που άνηκαν στην Κεντροαριστερά. Γι' αυτό στην Ελλάδα η Κεντροαριστερά είναι συρρικνωμένη στο 10% επί του συνόλου. Στην υπόλοιπη Ευρώπη η Κρίση χτυπάει από τη Νότια Ευρώπη προς τη Βόρεια. Παρακολουθήστε τα ποσοστά της Σοσιαλδημοκρατίας στην Ιταλία, στην Ισπανία και τις πρόσφατες δημοσκοπήσεις στη Γερμανία που το SPD (Σοσιαλδημοκράτες) κρατάει με νύχια και δόντια το 24%. Πράσινοι και Αριστερά είναι στο άλλο 25%, ενώ το κόμμα της Μέρκελ αγγίζει το 40%. Μέχρι και στη Γερμανία που έχει τη μεγαλύτερη Οικονομία της Ευρώπης, που η κοινωνία της είναι καθαρά συντηρητική και αντικομμουνιστική λόγω ΕΣΣΔ.

Επειδή τα κόμματα δεν είναι μόνο άνθρωποι αλλά και ιδεολογίες, η Σοσιαλδημοκρατία έχασε οριστικά την ταυτότητά της δηλαδή τον καπιταλισμό με κοινωνικό Κράτος. Όταν υπάρχει έντονη Κρίση ή ύφεση ή λίγα χρήματα προς το Κράτος, τα σοσιαλιστικά κόμματα πράττουν όπως τα Δεξιά. Με μέτρα λιτότητας. Αναζητούν τρόπους για ανάπτυξη ίδιους με τη λεγόμενη Δεξιά: Να πέσει το κόστος εργασίας. Μα η εργασία ή οι εργατικοί συντελεστές δεν ευθύνονται στις Κρίσεις που υπάρχουν στον 21^ο αιώνα, αλλά το Τραπεζικό Κεφάλαιο ή το Κεφάλαιο που μέσω του Κράτους σπαταλιόταν για «ανάγκες» της εκάστοτε μεγαλοαστικής τάξης.

Το κεφάλαιο έχασε την επενδυτική του ή επιχειρηματική του λογική. Πολλοί Οικονομολόγοι και Ιστορικοί θεωρούν ότι στον 21^ο αιώνα η Ευρώπη θα ζει με όλο και λιγότερους χρηματικούς πόρους. Μέχρι να ισορροπήσει η Κινεζική και Ινδική κοινωνία σε περίπου ίδια ανθρώπινα και καταναλωτικά Δικαιώματα με την Ευρωπαϊκή. Το πλαίσιο της Παγκόσμιας οικονομίας άλλαξε. Η Ευρώπη χάνει πόρους, επιχειρήσεις, κεφάλαια και καταμερισμό εργασίας στον Κόσμο. Δεν προβλέπεται κάποια αλλαγή τα επόμενα χρόνια.

Οι λύσεις για την Ευρώπη είναι δύο: Η «Δεξιά» λύση που κλείνει τα σύνορα και μοιράζει πόρους και εργασίες σε όλο και λιγότερους ανθρώπους. Οι υπόλοιποι βρίσκονται στο περιθώριο. Η «Αριστερή» λύση που αλλάζει το καταναλωτικό πρότυπο του Ευρωπαίου, προκρίνει λύσεις δικαιοσύνης για όλους και στηρίζει την οικονομία της σε νέες μορφές «Σοσιαλιστικής» (Κοινωνικής ή Συνεργατικής) επιχείρησης που στηρίζεται στις γνώσεις και στην εργασία και όχι στο κεφάλαιο. Η «Δεξιά» λύση θα ελέγξει τις μάζες με αστυνομικές και αυταρχικές μεθόδους αγνοώντας το φιλελεύθερο παρελθόν της. Η «Δεξιά» της Ευρώπης θα ζηλέψει την πειθαρχία του Πούτιν και του Ερντογάν και θα αναζητήσει τη συνέχειά της στο συντηρητικό της παρελθόν και όχι στο Φιλελεύθερο Δημοκρατικό της. Γι' αυτό και ξεκινούν συζητήσεις για Μεταδημοκρατίες, για πιο ισχυρή εκτελεστική εξουσία, για ξεχαρβάλωμα Δημοκρατικών θεσμών όπως η Βουλή, η Αυτοδιοίκηση, η Δημόσια Διοίκηση.

Η «Αριστερή» λύση έχοντας αφήσει πίσω της την στείρα άρνηση και την Αριστερά της διαμαρτυρίας, οργανώνεται ως Εναλλακτική κυβερνητική λύση. Επιτέλους η Αριστερά θέλει να κυβερνήσει. Θέλει να εφαρμόσει ένα πρόγραμμα αλλαγής πλεύσης του Νεοφιλελεύθερου οικονομικού μοντέλου που έχει υιοθετήσει όλη η Ευρώπη. Οι πολίτες φεύγουν μαζικά από το Κέντρο και όσοι

αυτοπροσδιορίζονται Αριστεροί, που θέλουν ρεαλιστικές κυβερνητικές λύσεις, ένα πρόγραμμα με αρχή, μέση και τέλος, αγκαλιάζουν την Αριστερά.

Πού θα κριθεί η μάχη μεταξύ δεξιάς και Αριστεράς; Πουθενά. Κάθε χώρα θα προσπαθεί μεταξύ αυτού του δίπολου, να εκμεταλλευτεί τους ανθρώπους της και τις ιδιαίτερες συνθήκες που υπάρχουν στη χώρα για να επιβιώσουν όσο γίνεται καλύτερα σε τόσο αρνητικό περιβάλλον για την Ευρώπη. Οι δύο λύσεις, οι δύο χώροι θα ηγεμονεύσουν στην πάλη των ιδεών. Το δίλημμα των ανθρώπων που είχαν εγκλωβιστεί από την σοσιαλδημοκρατική Ουτοπία θα είναι έντονο. Δεξιά ή Αριστερά; Και όμως αν σκεφτεί ταξικά, αν σκεφτεί σύμφωνα με τα βάσανα που περνά, αν ξεκαθαρίσει λίγο την ιδεολογία του, αν δει που μπορεί να ενεργεί ως μέλος και να καθορίζει τις εξελίξεις, τότε οι παλιοί Κεντροαριστεροί δεν έχουν δίλημμα. Ας ξεχάσουν το Κέντρο- και ας μείνουν με το -αριστεροί.

Άκης Χουζούρης